

3417

Dalby, ett bysamhälle på Bornholm i VesterMarie Sogn.

I Dalby der tjente så fager en pige
så rød og saa hvid og så yndig hun var
om hennes Førelde var Gaarfolk så rige
Men Sindet hos hende fra Hjemmet dog bär.
Nu tjente hun ude og fandt det saa godt
og frier i mengde det havde hun faaet.

Hun lo dem kun ud mens de svermed som bier
og snart hun til en og til andre sig bandt
Men endelig meldte der sig dog en frier
en Husmand, som helt hendes Hjerte dog vand
Han fattig dog var, men så ung og saa køn
hun svarede ja til hans bejlende Bøn

Et aar var de Kaerest
men hun var besindig
med andre hun svermed
og svikted sin ven
Hun drillede ham og var ond og spidsfindig
til sist slog hun op og lod ham fare hen
Höjt elskede han hende, han gremmed sig haardt
han sank nu til sidst
Døden tog ham saa bort

Hun lo kun der af og hun stod uden Klage
hun spotted hans Død og i Glæden fört bort.
nu var kun Begravelses Dopn tilbage
men troede hun ville föle den haardt
da mödte hun lysklaede,
i Sorgener Hal og sagdt i Aften jag tager til Bal.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

3417

~~Ensam i skuggrika dalen bortom~~

~~Ett ogift fruntimmer, som var havande, isynnerhet om~~

~~hon var ung skulle~~

Dolly Sosen

Veninderne visked det passer sig ikke
for din Skyld i Döden maa
sorgfuld han gick
hun smilede lysligt med straalende Blikke
ej engang en Taare i Sjel hun fik,
da Aftenen kom hun i Balsalen svang
sig lett til musikens den Jublende Klang.

Med alle hun Dansed da sagte indtraeder i Salen
en Fremmed af slet ingen kendt hans Yndige Ansigt
og Straalende Klaeder.
Forbausede alle og til Pigen sig henvendt

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

3417

~~Old John~~

Dolly Sosen

Og gik saa til hende
bød hende en Dans
snart vor de blandt Dansernes Virvlende Krans.

Han førte saa smukt og de Dansed og dansed
de andre blev trette men de to blev ved,
han holdt hende fast saa knapt nok hun sansed
af Traethed aenskellige ginge hun gled
han holdt hende fast Volsomt slog hendes Barm,
snart hang hun tilsidst Viljelös i hans arm.

De dansed og dansed i Salen blev stille
det mörkner man griper men Dansen blev ved
Musiken har forlaengst hört op med at spille
men Dansen blev Vildere dog for vaert Fjed
to Timer de dansed da alt vor forbi
til Jorden sank Pigin de laa hun som Ei.

Man Flokkes forfaerdet om Liget
og alle ser efter den Fremmed han var der ej
Forsvandet var han da mn saa Pigin at falde
men ingen endnu ved hvor hen gaar hans Vej
thi ingen kan löse den Gaade hvem var den Fremmed her
man kan ikke faa svar.

Slut

K. Eriksson

Bornholm, Danmark
Pedersgaards s:n
uppt. sommar en 1929

3417

uppt. Arthur Malmgren
Ber. Karin Eriksson
född 1883 i Pedersgaard

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På Tornagård i Pedersgaards s:n på Bornholm där bodde
en man, han kom till havet och där lå en havfrue och de
kom överens om att de skulle ligga tillsammans. För det
hon inte skulle gå ut till havs igen så band han henne.
Så sade hon till honom. Om nio månader kan Ni komma ner
till stranden och hämta avkomman. Menå sade hon till ho-
nom, att bara för det att han band henne, så skulle inte
bandet få den kraft som det annars skulle fått. Så blev
det en son och den kom till att heta "Bonnevide". Men vid
Tornagaard var en bærke, och där bodde underjordiska folk,
osynliga för människoögon. Men "Bonnevide" var dem för
klog, överlägsen. En gång så bryggde "Bonnevides" folk öl
och så skulle trollen gå och stjäla öl. Folket kunde inte
se trollen, men "Bonnevide" kunde se dem. Så sade "Bonne-
vide" till sitt folk: "Där jag slår vann, skall Ni slå".
Och det gjorde de. Så fick de underjordiska pryl i st.f.
öl. "Bonnevides" fru var em. havande. Som hämnd ville
trollen slå henne ihjäl. Det uppdagade också "Bonnevide".

6
Havfrue.

Så stoppade Bonnevide upp en kludadocka och lade den i hustruns säng. Om natten kom trollen och tog med sig dockan, men där blevo de ju också narrade. Men de såg, att de blivit lurade, så blev de förbittrade och ville hämnas. Så bjöd de Bonnevide på gästabud i sin backe. Bonnevide kom till häst till dem, så kom det underjordiska folket ut med en bägare vin. I stället för att dricka detta hällde han detta över axeln så att det föll på hästens länd och brände hål på den.' - Då vände han hästen och red tvärs över fårorna på fälten mot S:t Peders Kierke. - Trollen kunde inte följa efter; de måste löpa fåra upp och fåra ner. När han kom fram till kyrkan, så satte han hästen rakt över muren in på kyrkogården. Här var helig ort och trollen kunde inte komma in. (Bonnevide behöll bägaren) och den skäntes till S:t Peders Kierke och den finns där än i dag.

Langt ud i Skoven laa et lille Bjerg aldrig saa jeg soo
dejligt et Bjerg, Bjerget ligger langt ud i Skoven.

2 vers.

Paa det lille Bjerg der stod et lille Trae aldrig saa jeg
saa dejligt et Trae, Traet paa Bjerget, Bjerget ligger
longt ud i Skoven.

3 vers.

Paa det lille Trae der kom en lille Gren aldrig saa jeg
saa dejlig en Gren, Grenen paa Traet, Traet paa Bjerget,
Bjerget ligger longt ud i Skoven.

4 vers.

Paa den lille Gren der kom en lille Kvist aldrig saa jeg
saa dejlig en Kvist, Kvisten paa Grenen, Grenen paa Traet,
Traet, paa Bjerget, Bjerget ligger longt ud i Skoven.

5 vers.

Paa den lille Kvist der kom et lille Blad aldrig saa jeg
saa dejlig et Blad, Bladet paa Kvisten, Kvisten paa Grenen,
Grenen paa Traet, Traet på Bjerget, Bjerget ligger langt

3417

ud i Skoven.

6 vers.

Paa det lille Blad der kom en lille Rede aldrig saa jeg
dejlig en Rede, Reden paa Bladet, Bladet på Kvisten, Kvisten
paa Grenen, Grenen paa Traeet, Traeet paa Bjerget, Bjerget
ligger langt ud i Skoven.

7 vers.

Paa det lille Blad der kom en lille Rede, aldrig saa jeg saa
dejlig en Rede, Reden paa Bladet, Bladet paa Kvisten, Kvis-
ten paa Grenen, Grenen paa Traeet, Traeet paa Bjerget, Bjer-
get, Bjerget ligger langt ud i Skoven, - i den lille Rede
laa et lille Aeg aldrig saa jeg saa dejligt et Aeg, Aeget i
Reden, Reden paa Bladet, Bladet på Kvisten, Kvisten paa Gre-
nen, Grenen paa Traeet, Traeet paa Bjerget, Bjerget ligger
langt ud i Skoven.

8 vers.

Af det lille Aeg der kom en lille Fugl aldrig saa jeg saa
dejlig en Fugl, Fuglen af Aeget, Aeget i Reden, Reden paa

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Bladet, Bladet på Kvisten, Kvisten paa Grenen, Grenen paa
Traeet, Traeet paa Bjerget, Bjerget ligger langt ud i
Skoven.

9 vers.

Af den lille Fugl der kom en lille Fjer aldrig saa jeg saa
dejlig en Fjer, Fjeren af Fuglen, Fuglen af Aeget, Aeget
i Reden, Reden paa Bladet, Bladet paa Kvisten, Kvisten paa
Grenen, Grenen paa Traeet, Traeet paa Bjerget, Bjerget lig-
ger langt ud i Skoven.

10 vers.

Af den lille Fjer der kom en lille Pude aldrig saa jag saa
dejlig en Pude, Pudens af Fjeren, Fjeren af Fuglen, Fuglen af
Aeget, Aeget i Reden, Reden paa Bladet, Bladet paa Kvisten,
Kvisten paa Grenen, Grenen paa Traeet, Traeet paa Bjerget,
Bjerget ligger langt ud i Skoven.

11 vers.

Paa den lille Pude kom en lille Dreng, aldrig saa jeg saa

3417

dejlig en Dreng, Drengen paa Pudon, Pudon af Fjeren, Fjeren
af Fuglen, Fuglen af Aeget, Aeget af Reden, Reden paa Blad-
det, Bladet paa Kvisten, Kvisten paa Grenen, Grenen paa Træ-
et, Træet paa Bjerget, Bjerget ligger langt ud i Skoven.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
11